

عنصر قانونی جرم پولشویی در قانون اساسی، قوانین

موضوعه (عادی)، آیین نامه ها و مقررات

(۱) قانون اساسی:

i. اصل ۴۹ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران صراحتاً دولت را موظف کرده است ثروت های ناشی از ربا، غصب، اختلاس، سرقت، قمار، سوء استفاده از موقوفات، سوء استفاده از مقاطعه کاری ها و معاملات دولتی، فروش زمین های موات و مباحات اصلی، دایر کردن اماکن فساد و سایر موارد غیر مشروع را گرفته و به صاحب حق رد کند و در صورت معلوم نبودن او به بیت المال بدهد.

ii. اصل ۴۶ قانون اساسی نیز افراد را تنها مالک درآمدهای مشروع می داند و نه درآمدهای نامشروع مبتنی بر پولشویی.

مفهوم حقوقی عبارت (ثروت های ناشی از ربا، غصب و ...) کاملاً بدین معناست که از نظر قانون اساسی ایران تحصیل درآمد یا عواید حاصل از پولشویی و معاملات مبتنی بر درآمدهای نامشروع نظیر ربا، غصب یا اختلاس و افزایش ثروت های حاصل از آن به هیچ وجه قانونی محسوب نمی شود بلکه برعکس دولت موظف شده است این قبیل ثروت های نامشروع را از دارندگان و متصرفین آن باز ستاند.

iii. قانون نحوه اجرای اصل ۱۴۹ قانون اساسی:

مجلس شورای اسلامی قانون نحوه اجرای اصل ۱۴۹ قانون اساسی را در تاریخ ۱۳۶۳/۵/۱۷ از تصویب گذرانده است. از جمله مقررات قابل توجه ماده ۹ قانون مذکور آن است که گفته شده: "اگر در ضمن دادرسی معلوم گردد که اموال و دارایی نامشروع به نحوی از انحاء از متصرف نامشروع به دیگری منتقل شده است و فعلاً در اختیار او نیست در این صورت متصرف فعلی این اموال و دارایی بنا بر حکم ضمان ایادی متعاقبه، ضامن است." همچنین در تبصره همین ماده تاکید شده است: "در صورت تلف عین کسی که مال نزد او تلف شده باید مثل یا قیمت آن را بدهد."

مقررات یادشده در واقع بدین معناست که در مورد ثروت ها و درآمدهای نامشروع هرگونه معامله فاقد اثر است و حتی مصرف آن اموال یا درآمدها نیز ممکن است مشمول مقررات حقوقی یا کیفری قرار گیرد.

iv. در ماده ۲ قانون نحوه اجرای اصل ۴۹ قانون اساسی مصوب ۱۷ مرداد ماه ۱۳۷۳ تصریح شده که دارایی اشخاص حقیقی و حقوقی، محکوم به مشروعیت و از تعرض مصون است، مگر در مواردی که خلاف آن ثابت شود.

(۲) قوانین موضوعه:

۲.۱) قانون مبارزه با پولشویی

ماده ۱- اصل بر صحت و اصالت معاملات تجاری موضوع ماده (۲) قانون تجارت است، مگر آن که براساس مفاد این قانون خلاف آن به اثبات برسد. استیلاي اشخاص بر اموال و دارایی اگر توأم با ادعای مالکیت شود، دال بر ملکیت است.

ماده ۲- جرم پولشویی عبارت است از:

الف - تحصیل، تملک، نگهداری یا استفاده از عواید حاصل از فعالیت‌های غیرقانونی با علم به این که به طور مستقیم یا غیرمستقیم در نتیجه ارتکاب جرم به دست آمده باشد.

ب - تبدیل، مبادله یا انتقال عوایدی به منظور پنهان کردن منشأ غیرقانونی آن با علم به این که به طور مستقیم یا غیرمستقیم ناشی از ارتکاب جرم بوده یا کمک به مرتکب به نحوی که وی مشمول آثار و تبعات قانونی ارتکاب آن جرم نگردد.

ج - اخفاء یا پنهان یا کتمان کردن ماهیت واقعی، منشأ، منبع، محل، نقل و انتقال، جابه‌جایی یا مالکیت عوایدی که به طور مستقیم یا غیرمستقیم در نتیجه جرم تحصیل شده باشد.

ماده ۳- عواید حاصل از جرم به معنای هر نوع مالی است که به طور مستقیم یا غیرمستقیم از فعالیت‌های مجرمانه به دست آمده باشد.

ماده ۴- به منظور هماهنگ کردن دستگاه‌های ذی‌ربط در امر جمع‌آوری، پردازش و تحلیل اخبار، اسناد و مدارک، اطلاعات و گزارش‌های اصله، تهیه سیستم‌های اطلاعاتی هوشمند، شناسایی معاملات مشکوک و به منظور مقابله با جرم پولشویی شورای عالی مبارزه با پولشویی به ریاست و مسؤولیت وزیر امور اقتصادی و دارایی و با عضویت وزراء بازرگانی، اطلاعات، کشور و رئیس بانک مرکزی با وظایف ذیل تشکیل می‌گردد:

1 - جمع‌آوری و کسب اخبار و اطلاعات مرتبط و تجزیه و تحلیل و طبقه‌بندی فنی و تخصصی آنها در مواردی که قرینه‌ای بر تخلف وجود دارد طبق مقررات.

2 - تهیه و پیشنهاد آئین‌نامه‌های لازم درخصوص اجراء قانون به هیأت‌وزیران.

3 - هماهنگ کردن دستگاه‌های ذی‌ربط و پیگیری اجراء کامل قانون در کشور.

4 - ارزیابی گزارش‌های دریافتی و ارسال به قوه قضائیه در مواردی که به احتمال قوی صحت دارد و یا محتمل آن از اهمیت برخوردار است.

5 - تبادل تجارب و اطلاعات با سازمان‌های مشابه در سایر کشورها در چهارچوب مفاد ماده (11)

تبصره ۱- دبیرخانه شورای عالی در وزارت امور اقتصادی و دارایی خواهد بود.

تبصره ۲- ساختار و تشکیلات اجرائی شورا متناسب با وظایف قانونی آن با پیشنهاد شورا به تصویب هیأت‌وزیران خواهد رسید.

تبصره ۳- کلیه آئین‌نامه‌های اجرائی شورای فوق‌الذکر پس از تصویب هیأت‌وزیران برای تمامی اشخاص حقیقی و حقوقی

ذی‌ربط لازم‌الاجراء خواهد بود. متخلف از این امر به تشخیص مراجع اداری و قضائی حسب مورد به دو تا پنج سال انفصال از خدمت

مربوط محکوم خواهد شد.

ماده ۵ - کلیه اشخاص حقوقی از جمله بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، بانکها، مؤسسات مالی و اعتباری، بیمه‌ها، بیمه مرکزی، صندوقهای قرض الحسنه، بنیادها و مؤسسات خیریه و شهرداریها مکلفند آئین‌نامه‌های مصوب هیأت‌وزیران در اجراء این قانون را به مورد اجراء گذارند.

ماده ۶ - دفاتر اسناد رسمی، وکلای دادگستری، حساب‌برسان، حسابداران، کارشناسان رسمی دادگستری و بازرسان قانونی مکلفند اطلاعات مورد نیاز در اجراء این قانون را که هیأت‌وزیران مصوب می‌کند، حسب درخواست شورای عالی مبارزه با پولشویی، ارائه نمایند.

ماده ۷ - اشخاص، نهادها و دستگاههای مشمول این قانون (موضوع مواد ۵ و ۶) برحسب نوع فعالیت و ساختار سازمانی خود مکلف به رعایت موارد زیر هستند:

الف - احراز هویت ارباب رجوع و در صورت اقدام توسط نماینده یا وکیل، احراز سمت و هویت نماینده و وکیل و اصیل در مواردی که قرینه‌ای بر تخلف وجود دارد.

تبصره - تصویب این قانون ناقض مواردی که در سایر قوانین و مقررات احراز هویت الزامی شده است، نمی‌باشد.

ب - ارائه اطلاعات، گزارشها، اسناد و مدارک مربوط به موضوع این قانون به شورای عالی مبارزه با پولشویی در چهارچوب آئین‌نامه مصوب هیأت‌وزیران.

ج - گزارش معاملات و عملیات مشکوک به مرجع ذی‌صلاحی که شورای عالی مبارزه با پولشویی تعیین می‌کند.

د - نگهداری سوابق مربوط به شناسایی ارباب رجوع، سوابق حسابها، عملیات و معاملات به مدتی که در آئین‌نامه اجرائی تعیین می‌شود.

ه - تدوین معیارهای کنترل داخلی و آموزش مدیران و کارکنان به منظور رعایت مفاد این قانون و آئین‌نامه‌های اجرائی آن.

ماده ۸ - اطلاعات و اسناد گردآوری شده در اجراء این قانون، صرفاً در جهت اهداف تعیین شده در قانون مبارزه با پولشویی و جرائم منشأ آن مورد استفاده قرار خواهد گرفت، افشاء اطلاعات یا استفاده از آن به نفع خود یا دیگری به طور مستقیم یا غیرمستقیم توسط مأموران دولتی یا سایر اشخاص مقرر در این قانون ممنوع بوده و متخلف به مجازات مندرج در قانون مجازات انتشار و افشاء اسناد مجرمانه و سری دولتی مصوب ۱۳۵۳/۱۱/۲۹، محکوم خواهد شد.

ماده ۹ - مرتکبین جرم پولشویی علاوه بر استرداد درآمد و عواید حاصل از ارتکاب جرم مشتمل بر اصل و منافع حاصل (و اگر موجود نباشد، مثل یا قیمت آن) به جزای نقدی به میزان یک‌چهارم عواید حاصل از جرم محکوم می‌شوند که باید به حساب درآمد عمومی نزد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران واریز گردد.

تبصره ۱ - چنانچه عواید حاصل به اموال دیگری تبدیل یا تغییر یافته باشد، همان اموال ضبط خواهد شد.

تبصره ۲ - صدور و اجراء حکم ضبط دارایی و منافع حاصل از آن در صورتی است که متهم به لحاظ جرم منشأ، مشمول این حکم قرار نگرفته باشد.

تبصره ۳ - مرتکبین جرم منشأ، در صورت ارتکاب جرم پولشویی، علاوه بر مجازاتهای مقرر مربوط به جرم ارتكابی، به

مجازاتهای پیش‌بینی شده در این قانون نیز محکوم خواهند شد.

ماده ۱۰ - کلیه اموری که در اجراء این قانون نیاز به اقدام یا مجوز قضائی دارد باید طبق مقررات انجام پذیرد. قوه قضائیه موظف است طبق مقررات همکاری نماید.

ماده ۱۱- شعبی از دادگاههای عمومی در تهران و در صورت نیاز در مراکز استانها به امر رسیدگی به جرم پولشویی و جرائم مرتبط اختصاص می‌یابد. اختصاصی بودن شعبه مانع رسیدگی به سایر جرائم نمی‌باشد.

ماده ۱۲- در مواردی که بین دولت جمهوری اسلامی ایران و سایر کشورها قانون معاضدت قضایی و اطلاعاتی در امر مبارزه با پولشویی تصویب شده باشد، همکاری طبق شرایط مندرج در توافقنامه صورت خواهد گرفت.

۲.۲ قانون مدنی

- i. ماده ۱۹۷ قانونی مدنی: در صورتی که ثمن یا مئمن معامله متعلق به غیر باشد آن معامله برای صاحب عین خواهد بود.
 - ii. ماده ۲۴۷ قانونی مدنی: معامله به مال غیر جز به عنوان ولایت یا وصایت یا وکالت نافذ نیست ولو اینکه صاحب مال باطناً راضی باشد، ولی اگر مالک یا قائم مقام او پس از وقوع معامله آن را اجازه نماید در این صورت معامله صحیح و نافذ می‌شود.
 - iii. ماده ۳۰۱ قانون مدنی: کسی که عمداً یا اشتهاً چیزی را که مستحق نبوده است دریافت کند ملزم است آن را به مالک تسلیم کند.
 - iv. ماده ۳۰۳ قانون مدنی: کسی که مالی را من غیر حق دریافت نموده است ضامن عین و منافع آن است اعم از اینکه به عدم استحقاق خود عالم باشد یا جاهل.
 - v. ماده ۳۰۸ قانون مدنی: غضب استیلا بر حق غیر است به نحو عداون. اثبات ید بر مال غیر بدون مجوز هم در حکم غضب است.
 - vi. ماده ۳۰۹ قانون مدنی: هرگاه شخصی مالک را از تصرف بر مال خود مانع شود بدون آنکه خود او تسلط بر آن پیدا کند غاصب محسوب نمی‌شود، لیکن در صورت اتلاف یا تسبیب ضامن است.
 - vii. ماده ۳۱۱ قانون مدنی: غاصب باید مال مغضوب را عیناً به صاحب آن رد نماید و اگر عین تلف شده باشد باید مثل یا قیمت آن را بدهد.
 - viii. ماده ۳۱۵ قانون مدنی: غاصب مسئول هر نقص و عیبی است که در زمان تصرف اول به مال مغضوب وارد شده باشد هر چند مستند به فعل او نباشد.
 - ix. ماده ۳۱۶ قانون مدنی: اگر کسی مال مغضوب را از غاصب غضب کند آن شخص نیز مثل غاصب سابق ضامن است اگرچه به غاصبیت غاصب اولی جاهل باشد.
 - x. ماده ۳۰ قانون مدنی: هر مالکی نسبت به مایملک خود حق همه گونه تصرف و انتفاع دارد مگر در مواردی که قانون استثناء کرده باشد.
- مفهوم حقوقی مواد قانونی ذکر شده آن است که تصرف و یا تملک اموال به نحو غیر قانونی از موجبات مشروع بودن بهره برداری یا انتقال آن اموال نیست زیرا مقصود از واژه "مالک" در ماده ۳۰ هر شخص حقیقی یا حقوقی است که اموال یا عوایدی را با منشاء قانونی تملک کرده و مالک قانونی آن اموال یا اشیاء شده است.
- xi. ماده ۱۴۰ قانون مدنی: مدنی اسباب تملک اموال یا اشیاء یا درآمد را چنین برشمرده است: احیاء اراضی موات و حیازت اشیاء مباحه- عقود و تعهدات- اخذ به شفعه- ارث
 - xii. ماده ۳۰۷ قانون مدنی: از نظر حقوقی عواملی مانند اتلاف، تسبیب و استیفاء از اموال یا حقوق دیگران از موجبات مسئولیت حقوقی متصرف غیر قانونی و یا تلف کننده یا استفاده کننده از اموال دیگران برشمرده شده است.

بنابراین از نظر حقوقی (و نه از منظر جزایی) استیلا بر حق غیر به نحو عدوان یا تلف نمودن اموال دیگران یا فراهم ساختن زمینه اتلاف اموال و املاک دیگران از جمله موجبات مسئولیت قانونی متصرف یا انتقال دهنده این قبیل اموال خواهد بود. بدین جهت بدون هیچگونه تردیدی می توان گفت که در نظام حقوقی ایران تحصیل، تملک، نگهداری یا استفاده از اموال یا حقوق دیگران یا مبادله تبدیل و انتقال عواید حاصل از آن نیازمند تملک یا تصرف قانونی آن اموال است و در غیر آن صورت قانوناً هیچگونه مجوزی برای استفاده، تصرف یا نقل و انتقال اموال یا درآمدهای حاصل از تملک غیر قانونی یا درآمدهای حاصل از ارتکاب جرایم متصور نمی باشد. زیرا بر اساس مقررات حقوق مدنی ایران اسباب تملک درآمدهای نامشروع، قانونی نیست. بنابراین نه دارنده اولیه درآمد و یا عواید نامشروع و نه متصرفین بعدی این قبیل درآمدها قانوناً نمی توانند آنها را مبادله کنند یا نقل و انتقال داده و نهایتاً منشاء آن را تغییر دهند. بدین جهت از نظر نظام حقوق مدنی ایران معاملات قراردادهای یا تعهدات مربوط به اموال یا عواید حاصل از پولشویی را نمی توان معتبر و واجد آثار قانونی تلقی کرد.

۲.۳) سایر قوانین

۱. در ماده ۲ قانون لایحه قانونی راجع به منع مداخله وزراء نمایندگان مجلس و کارمندان دولت در معاملات دولتی و کشوری مصوب ۲۲ دی ماه ۱۳۳۷، ضمن تعیین مجازات حبس جنایی برای مرتکبین جرم مذکور، تاکید شده است: ".....همین مجازات برای مسئولین شرکت ها و موسسات مذکور در بند ۷ و ۸ ماده اول که با علم و اطلاع بستگی و ارتباط خود و یا شرکاء خود را در موقع تنظیم قرارداد و انجام معامله اظهار نمایند نیز مقرر است و معاملات مزبور باطل بوده و متخلف شخصاً و در صورت تعدد متضامناً مسئول پرداخت خسارت ناشی از آن معامله خواهد بود".

تاکید بر بطلان معاملات به معنای ممنوعیت نقل و انتقال تغییر مالکیت وجوه یا درآمد یا عواید حاصل از ارتکاب جرم مداخله مسئولین در معاملات دولتی می باشد.

۲. قانون مربوط به رسیدگی به دارایی وزراء و کارمندان دولت اعم از کشوری و لشکری و موسسات وابسته به آنها:

بر اساس مقررات این قانون کلیه وزراء، معاونین و سایر کارمندان دولت و شهرداری ها و دستگاه های وابسته به آنها موظف هستند صورت دارایی و درآمد خود و فرزندان را که قانوناً تحت ولایت آنها هستند را به مراجع ذیصلاح مربوطه تسلیم و رسید دریافت کنند.

در ماده ۴ همین قانون نیز به منظور پیشگیری از کتمان درآمدها یا دارایی های مسئولین تصریح شده، هریک از مشمولین فوق الذکر که صورت دارایی خود یا همسر خود یا فرزندان تحت ولایت خود را عالمأ، عامداً و بر خلاف واقع تنظیم کنند اعم از اینکه حيله یا تقلبی به کار برده باشند یا قسمتی از دارایی را کتمان نمایند به مجازات انفصال دائم از خدمت دولت و موسسات مذکور در این قانون و ضبط آن قسمت از دارایی که در صورت قید نگردیده و متعلق به خود کارمند می باشد به نفع خزانه دولت محکوم می گردد. همچنین بر اساس ماده ۵ قانون مورد اشاره در صورتی که اضافه دارایی از طریق غیر مشروع تحصیل شده باشد مرتکب به انفصال دائم از خدمت دولت محکوم خواهد شد.

در واقع قانون رسیدگی به داریابی وزراء و کارمندان دولت، مصوب ۱۳۳۷ را می توان اولین قانون در کنترل وجوه و درآمدهای دولتی برشمرد.

iii. قانون راجع به جلوگیری از قاچاق اجناس ممنوع ورود مصوب ۱۳۱۱

بر اساس ماده ۳ قانون یادشده اقدامات زیر جرم تلقی شده است:

- مخفی کردن اجناس ممنوع الصدور یا ممنوع ورود در میان اجناس مجاز
- صادر یا وارد کردن جنسی به نام جنسی دیگر

اقدامات مجرمانه مورد بحث از مصادیق بارز اختفاء یا پنهان نمودن و کتمان ماهیت واقعی، منشاء و منبع محل، نقل و انتقال و جابجایی مالکیت عواید و درآمدهایی که به طور مستقیم یا غیر مستقیم در نتیجه ارتکاب جرم تحصیل می شود، می باشد.

iv. در همین ارتباط ماده ۵ قانون مجازات مرتکبین قاچاق مصوب ۱۳۱۲ مقرر کرده است:

"هرگاه مال موضوع عایدات دولت یا اشیاء ممنوع ورود یا ممنوع الصدور به توسط مکاری یا اتومبیل یا سایر وسایل نقلیه یا به وسایل دیگر جابجا شود و حامل نتواند ارسال کننده یا کسی که محمولات باید به او تسلیم شود را تعیین و اثبات نماید علاوه بر ضبط مال باید شخصاً از عهده جزای نقدی مقرر برآید."

v. قانون مبارزه با مواد مخدر مصوب ۱۳۶۷ مجمع تشخیص مصلحت نظام: بر اساس بند ۳ ماده ۱ قانون مورد اشاره نگهداری، حمل، خرید، توزیع و فروش مواد مخدر و همچنین محو اختفاء ادله جرم، جرم محسوب شده و برای کسانی که بیش از ۵ کیلوگرم مواد مخدر را وارد یا صادر یا تولید یا توزیع یا خرید یا فروش یا در معرض خرید یا فروش قرار دهند مجازات اعدام و مصادره اموال (به طور کلی اعم از اینکه این اموال حاصل ارتکاب جرایم مربوط به مواد مخدر باشد یا خیر) در نظر گرفته شده است.

vi. قانون اقدامات تامینی مصوب ۱۳۳۹:

ماده ۱۵ قانون مذکور به منظور جلوگیری از فروش اجناس قاچاق یا مواد مخدر مقرر کرده است: هر موسسه ای که وسیله ای برای ارتکاب جرم گردد از قبیل موسساتی که در آنها فروش اجناس قاچاق یا مواد مخدر یا سمیات، غیر از آنچه برای احتیاجات طبی یا کشاورزی است، به عمل آید یا موسساتی که موجب تسهیل وسایل برای اعمال منافی عفت هستند به دستور دادگاه که در ضمن حکم مجازات داده می شود بسته خواهد شد.

vii. ماده ۱۸۷ قانون مجازات اسلامی برای مقابله با تامین مالی تروریسم:

بر اساس ماده ۱۸۳ قانون مجازات اسلامی هر فردی که برای ایجاد رعب و وحشت و هراس و سلب آزادی و امنیت مردم دست به اسلحه برد محارب و مفسد فی الارض تلقی خواهد شد. بنابراین قانون مجازات اسلامی صراحتاً تروریسم را جرم تلقی کرده است. در ماده ۱۸۷ همین قانون برای جلوگیری از تامین مالی تروریسم مقرر شده است: هر فرد یا گروه که طرح براندازی حکومت اسلامی را بریزد و برای این منظور اسلحه و مواد منفجره تهیه کند و نیز کسانی که با آگاهی و اختیار امکانات مالی موثر و وسایل و اسباب کار و سلاح در اختیار آنها بگذارند محارب و مفسد فی الارض می باشند.

viii. قانون نحوه اعمال تعزیرات حکومتی راجع به قاچاق کالا و ارز مصوب ۱۳۷۴/۲/۱۲ مجمع تشخیص مصلحت نظام:

بر اساس ماده ۳ قانون مورد اشاره حمل کالای قاچاق جرم محسوب شده است. علاوه بر آن به منظور پیشگیری از نقل و انتقال اموال، معامله و انتقال وجوه حاصل از قاچاق کالا و ارز در ماده ۷ قانون مورد اشاره مقرر شده است: کلیه اموال و وجوه موضوع قاچاق و کلیه اموالی که از طریق تخلفات مزبور به دست آمده یا برای ارتکاب آن تخلفات مورد استفاده باشد (اعم از منقول و غیر منقول) پس از تعیین تکلیف قطعی مطابق آیین نامه ای که به تصویب هیات وزیران می رسد فروخته شده ۵۰ درصد وجوه حاصل از اجرای قانون مزبور برای کاشفین و سازمان های کاشف و ۴۰ درصد آن به حساب خزانه دولت واریز می گردد و ۱۰ درصد نیز به امر مبارزه با قاچاق کالا و ارز اختصاص خواهد یافت.

ix. مقررات ماده ۴۳ کتاب اول قانون مجازات اسلامی مصوب ۷ آذرماه ۱۳۷۰: هر شخصی که موجبات تحریک یا ترغیب یا تهدید یا تطمیع جرم پولشویی را فراهم آورد یا به وسیله دسیسه و فریب و نیرنگ موجب وقوع جرم پولشویی شود یا هر شخص با علم و عمد وسایل ارتکاب جرم پولشویی (نظیر معرفی حساب بانکی یا صدور فاکتورهای صوری یا در اختیار گذاشتن امکانات بانک برای کمک و تسهیل در انتقال وجوه و ...) را فراهم نماید یا به مجرم برای تسهیل در پولشویی ارائه طریق نماید و عالمانه وقوع جرم پولشویی را تسهیل نماید و تسهیل کند ممکن است بنا به تشخیص دادگاه به عنوان معاون جرم پولشویی شناخته شود. مشروط بر آنکه بین مباشر و معاونین پولشویی وحدت قصد تحقق یا ارتکاب جرم پولشویی و همزمانی نسبی و متعارف بین اقدامات مباشر و معاون پولشویی وجود داشته باشد.

x. بر اساس تبصره ۲ ماده ۲۲ قانون مجازات اسلامی در موارد تعدد جرم پولشویی و جرم منشاء نیز رعایت و در تبصره ۳ ماده ۹ قانون مبارزه با پولشویی مقرر شده است: (مرتکبین جرم منشاء در صورت ارتکاب جرم پولشویی علاوه بر مجازات های متعدد مربوط به جرم ارتكابی، به مجازات های پیش بینی شده در این قانون نیز محکوم خواهند شد)

xi. ماده ۹ قانون مجازات اسلامی در مورد کلیه جرایم مقرر کرده است: "مجرم باید مالی را که در اثر ارتکاب جرم تحصیل کرده است اگر موجود باشد عیناً و اگر موجود نباشد مثل یا قیمت آن را به صاحبش رد کند و از عهده خسارات وارده نیز برآید".

xii. قانون منع خرید و فروش کویپهای کالاهای اساسی مصوب ۱۳۶۷

طبق ماده (۲) این قانون: "هر کس به جعل یا چاپ غیر قانونی کویپ اقدام کند یا در مدارك و صورت جلسات امحاء و تحویل و تحول، دخل و تصرف نماید، علاوه بر استرداد وجوه حاصله از این اعمال، به حبس از ۱ تا ۵ سال و به شلاق از ۱۰ تا ۷۴ ضربه محکوم میشود.

(۳) آیین نامه ها و مقررات:

- i. آیین نامه تعیین شماره اختصاصی برای اشخاص خارجی مرتبط با کشور مصوب ۱۳۸۷/۰۷/۰۳ هیئت وزیران
- ii. آیین نامه اختصاص شناسه ملی به کلیه اشخاص حقوقی ایرانی مصوب ۱۳۸۷/۰۶/۱۰ هیئت وزیران
- iii. آیین نامه مستند سازی جریان وجوه در کشور مصوب ۱۳۸۶/۱۲/۲۶ هیئت وزیران
- iv. دستورالعمل اجرایی تاسیس، فعالیت و نظارت بر صرافیها مصوب ۱۳۸۵/۱۰/۰۹ شورای پول و اعتبار به استناد ماده ۱۱ قانون پولی و بانکی کشور مصوب ۱۳۵۱/۰۴/۱۸
- v. دستورالعمل اجرایی تاسیس، فعالیت و نظارت بر شرکتهای تعاونی اعتبار مصوب ۱۳۸۶/۰۶/۰۳ شورای پول و اعتبار بر اساس قانون تنظیم بازار غیر متشکل پولی مصوب ۱۳۸۳/۱۰/۲۲
- vi. دستورالعمل اجرایی تاسیس، نحوه فعالیت و نظارت بر شرکتهای لیزینگ مصوب ۱۳۸۶/۰۴/۰۹ و ۱۳۸۶/۰۴/۱۶ شورای پول و اعتبار بر اساس قانون تنظیم بازار غیر متشکل پولی مصوب ۱۳۸۳/۱۰/۲۲
- vii. دستورالعمل چگونگی شناسایی مشتریان موسسات اعتباری مصوب شهریور ۱۳۸۷ بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران در اجرای بندهای ماده (۱) از آیین نامه مستند سازی جریان وجوه در کشور موضوع تصویت نامه مورخ ۱۳۸۶/۱۲/۲۶ هیئت وزیران
- viii. آیین نامه نظام سنجش اعتبار مصوب ۱۳۸۶/۱۲/۲۶ هیئت وزیران به استناد مواد (۵) و (۸) قانون تسهیل اعطای تسهیلات بانکی و کاهش هزینه های طرح و تسریع در اجراء طرحهای تولیدی و افزایش منابع مالی و کارایی بانکها مصوب ۱۳۸۶
- ix. مقررات ناظر بر تاسیس و شیوه فعالیت موسسه های اعتباری غیر بانکی موضوع مصوبات مورخ ۱۳۷۱/۰۴/۱۳ و ۱۳۷۳/۱۰/۰۳ شورای پول و اعتبار
- x. دستورالعمل اجرایی عملیات پولی و بانکی در مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۹/۰۶/۱۳ شورای پول و اعتبار بر اساس قانون پولی و بانکی کشور مصوب ۱۳۵۱ و قانون عملیات بانکی بدون ربا مصوب ۱۳۶۲ و در اجرای آیین نامه اجرایی مصوب ۱۳۷۸/۰۹/۰۹ هیئت وزیران موضوع ماده (۱۸) قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران
- xi. آیین نامه مالی ستاد مبارزه با مواد مخدر مصوب ۱۳۶۷/۱۱/۰۲

ماده (۱) این آیین نامه که به منابع مالی ستاد اشاره دارد، در بند (د و ه) چنین مقرر میدارد: "کلیه اموال منقول و غیر منقول که به نفع ستاد مصادره و ضبط میشود و نیز درآمد حاصل از عملکرد اموال غیر منقول مصادره نشده اعم از کارخانجات و مستقالات جزو منابع مالی ستاد محسوب میگردد."

xii. آیین نامه اجرایی انسداد مرزها مصوب ۱۳۶۷/۱۱/۱۸

ماده (۱) کلیه دستگاههای اجرایی و مراجع قضایی ذیربط را مکلف کرده است که کلیه وجوه ریالی و ارزی و نیز مسکوکات طلا و شمش طلا و جواهراتی که به موجب قوانین و مقررات مربوط تحت عنوان قاچاق کشف و توقیف شده اند را در حسابی در بانک مرکزی در تهران و شعبه مرکزی بانک ملی در شهرستانها واريز نمایند.

xiii. آیین نامه اجرایی پرداخت حق الکشف موضوع مصوبه بیست و هفتمین جلسه ستاد مبارزه با مواد مخدر مورخ ۱۳۷۳

طبق (قسمت اول بند ج) تحت عنوان "استنادات قانونی" در راستای تبصره ۴ ماده ۱۹ قانون مجازات مرتکبین قاچاق مصوب ۱۳۱۲ و اصلاحات بعدی مقرر میدارد: "به دولت اجازه داده میشود ۵۰ درصد از کل عواید حاصله از محل اخذ جرایم و اموال ضبط شده قاچاقچیان مواد مخدر که به وسیله دادگاهها و دادرهای انقلاب یا عمومی اخذ میگردد طبق آیین نامه ای که به تصویب وزیر کشور میرسد به مخبرین، کاشفین و مامورین انتظامی و سازمان کاشف اختصاص و مورد استفاده قرار دهد."

xiv. تصویب نامه مورخ ۱۳۵۸/۰۲/۱۰ در مورد امحاء مواد افیونی و مخدر

این تصویب نامه در ماده ۳ کلیه سازمانهای منطقه ای و بهزیستی استانها را مکلف کرده که در پایان هر فصل تریاکهای مکشوفه و وسایل نقلیه ضبط شده خود را به اداره کل نظارت بر مواد مخدر و وزارت بهداشتی و بهزیستی ارسال دارند.

xv. آیین نامه اجرایی موضوع تبصره ۴ ماده قانون اصلاح ماده ۱۹ قانون مجازات مرتکبین قاچاق مصوب ۱۳۱۲ و اصلاحیه های

بعدی آن مصوب ۱۳۶۳/۱۱/۰۹

این آیین نامه در مواد ۱ تا ۴ در ماده ۹ اشعار میدارد که عواید حاصله از محل اخذ جرایم و اموال ضبط شده از قاچاقچیان به استثنای وسایل نقلیه حامل مواد مخدر به حساب خاصی در خزانه که نزد بانک مرکزی مفتوح خواهد شد واريز میگردد.

xvi. آیین نامه اجرایی تبصره ۱ ماده واحده قانون اصلاح ماده ۱۹ قانون مجازات مرتکبین قاچاق مصوب ۱۳۱۲ و اصلاحیه های

بعدی آن مصوب ۹ بهمن ماه ۱۳۶۳

ماده ۱ آیین نامه مقرر میدارد: "خزانه مکلف است برای هر یک از دستگاههای اجرایی مشمول قانون اصلاح ماده ۱۹ قانون مجازات مرتکبین قاچاق مصوب ۱۳۶۳/۱۱/۰۹ در اجرای قانون مذکور یک حساب بانکی نزد شعب بانک ملی ایران افتتاح نماید. هر یک از دستگاههای اجرایی مذکور مکلفند کلیه وجوه حاصل از فروش و جریمه اجناس قاچاق و همچنین ریالها و معادل ریالی ارزهایی که کشف و به طور قطعی به نفع دولت ضبط شده و یا میشوند را به حساب مربوط واريز نمایند."

xvii. آیین نامه اجرایی قانون مبارزه با مواد مخدر مصوب ۱۳۶۷/۱۱/۰۲ نخست وزیری

این آیین نامه در ماده ۴ ضمن اشاره به مصادره و ضبط اموال در برخی جرایم، در تبصره ذیل مقرر میدارد که " چنانچه متهم به منظور فرار از اجرای قانون و پرداخت جرایم اموال منقول و غیر منقول خویش را به هر نحوی به دیگران از جمله وراثت صغیر خود به شکل صوری منتقل نموده یا نماید، در صورت محکومیت در دادگاه به مصادره یا ضبط قسمتی از اموال و جریمه نقدی، دادگاه با احراز موضوع، حکم به ابطال نقل و انتقالات صوری خواهد نمود."